

Duizend cadeautjes

Het is alweer een paar jaar geleden, net voor mijn zestigste verjaardag, dat ik droomde dat ik duizend cadeautjes kreeg. Ik was enorm opgetogen toen ik wakker werd. Duizend cadeautjes! Wie wil dat nu- niet hebben? De droom op zich was wellicht wel het grootste cadeau, want al gauw begreep ik dat het toch iets anders in elkaar zat- dan dat ik op het eerste moment gedacht had. Cadeautjes krijgen is fijn hoewel je uiteraard ook wel eens iets krijgt wat niet zo leuk of mooi is dan wat je gehoopt of verwacht had. Maar het was wel een cadeau- en ik had het gekregen. Vaak met de beste intentie gegeven en dat vond ik weleens lastig. Ik begreep ook dat ik een gigantisch proces had doorgemaakt - en dat alle stapjes in dit proces noodzakelijk waren om te komen tot wat ik nu ben. Dat ik een ander kader heb gevonden waarin het zinvol bleek te zijn, hoe moeilijk dat soms ook was, in wat ik als moeder, als mens, had meegemaakt en doorgemaakt.

Soms moest ik mijn verwachtingen bijstellen. Er zat wel eens iets bij waar ik niet op zat te wachten. Pas later begreep ik dat het wel degelijk een cadeau was geweest als ik dat maar wilde- leren zien. Vanuit een dieper kader van weten en zijn was het een prachtig cadeau. Een cadeau waar vele leermomenten voor mij inzaten. Ik leerde luisteren, echt luisteren en iemand serieus nemen. Geduldig zijn, observeren i.p.v. direct te oordelen, wezenlijke interesse in iemand hebben waarom iemand is zoals hij is en al weer..... niet direct invullen maar vragen en doorvragen. Geen tijd invullen maar genieten van alle geluuksmomentjes hoe klein en fijn deze ook waren.

Mooi kun je immers niet zien als je het lelijke niet herkent en erkent. Heel bijzonder dat lelijk soms veranderde in natuurlijk en soms zelfs als mooi als ik het vanuit een ander kader kon leren zien. O wat heb ik veel gekregen en geleerd. Wat heb ik veel cadeautjes uitgepakt en me verwonderd over de rijkdom die ze één voor een bevatte. Ik begreep dat ik al vele cadeautjes had gehad, en er ook nog- veel meer zou krijgen. En dat je ieder cadeautje vanuit een eigen invalshoek zou kunnen bekijken. Groot, klein, bescheiden, teer, fijntjes en onopvallend. Te zien, horen, ruiken, voelen en beleven in de natuur, de dierenwereld, mensen en mooie initiatieven. O wat ontwaarde ik er veel. Toen ik eenmaal in de gaten had hoeveel cadeautjes ik al gekregen had duizelde het me in mijn hoofd. Nooit zou ik alles op kunnen schrijven want het waren er een veelvoud van duizend.

Tilly Gerritsma